

The image features a silhouette of a person standing next to a large tree. The tree's canopy is shaped like a heart and is filled with various leaf patterns. The background is a gradient sky transitioning from orange at the horizon to a teal color at the top, with small white specks representing stars or distant lights. The overall mood is serene and contemplative.

ഓർമ്മകളിൽ എന്നും നീ

നിവേദ്യ

Ormakalil Ennum Nee

Author: Nivedhya
Language: Malayalam
Genre: Romance, Short Story
Edition: Orginal
Layout: A4 Size
Total Pages: 6
Year of publication: 2023

DLC – Readers Corner
Copyright © 2022 DLC STORIES
All right reserved

For any feedback and queries:
dlcstories@outlook.com

Visit Our Website: [DLC – Readers Corner](#)
Re-editing or re-publishing this story were strictly prohibited

All rights reserved. No part of this E-book may be reproduced or used in any manner without the permission of the copyright owner, except for the use of brief quotations in a book review.

To request permission, contact the publisher at
dlcstories@outlook.com

Disclaimer

All characters, names and events mentioned in this story are entirely fictitious. Any similarity to actual events or persons, living or dead, is purely coincidental.

ഈ കഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളും പേരുകളും സംഭവങ്ങളും തികച്ചും സാങ്കല്പികമാണ്. യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളുമായോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരിച്ചവരുമായോ ഉള്ള ഏതൊരു സാമ്യവും തികച്ചും യാദൃശ്ചികമാണ്

Note

If your device supports 'eye protection mode'. Recommended to use that to avoid eye strain while reading this e-book.

ഞാൻ ഇന്ന് കുറേ ദൂരെയാണ്.. ഒരു കൊടും
വനത്തിൽ.. ഇവിടുത്തെ ഏകാന്തത എന്നെ വല്ലാതെ
അലട്ടുന്നു. പഴയ ഓർമ്മകൾ ഒന്നുകൂടി
ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ.. ഓർമ്മകൾക്ക് ജീവൻ
ലഭിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇല്ലാതാവുകയാണ്..
ഓർമ്മകളിൽ എന്നും അവൾ മാത്രം.. അല്ലെങ്കിൽ
അവൾ മാത്രമാണ് ഇന്നെന്റെ ഓർമ്മ.

കേൾക്കുന്നവർക്ക് പൈങ്കിളിയായി തോന്നിയേക്കാം..
പക്ഷേ എന്നും എനിക്ക് തണലായി മാറിയത്
അവളായിരുന്നു. എന്നും ദൂരത്തിൽ ലയിച്ചപ്പോയ
എനിക്ക് പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചത് അവളായിരുന്നു.

തണുപ്പുള്ള രാത്രികളേയും മഴയേയും ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു
തുടങ്ങിയത് അവളെയോർത്താണ്. ഇരുട്ടിനെ
ഇത്രയേറെ ഭംഗി ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി തരുന്ന
നിമിഷങ്ങൾ..!

അവളെ ഓർക്കുമ്പോൾ എന്നും എനിക്ക്
പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്ത സന്തോഷം തന്നെ
ആയിരുന്നു, പക്ഷേ ഇന്ന് ഞാൻ അവളെ
ഓർക്കുന്നത് വേദനപൂർവമാണ്.

അവളെ കാണാതെ ഇരുന്നപ്പോഴാണ് ഞാൻ എന്റെ
പ്രണയത്തിന്റെ തീവ്രത മനസ്സിലാക്കിയത്.
പറഞ്ഞറിയിക്കാനോ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത
അന്നത്തെ എന്റെ അവസ്ഥ ദയനീയമായിരുന്നു.

ഒരിക്കലും എനിക്ക് സ്വന്തമാവില്ലെന്നറിന്നു
തന്നെയാണ് ഞാൻ അവളെ സ്നേഹിച്ചത് എങ്കിലും,
അത്രമേൽ അവൾ എനിക്ക് ലഹരിയായി

മാറിയപ്പോൾ സ്വന്തമാവില്ല എന്ന സത്യം
ഉൾക്കൊള്ളാൻ എനിക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഇന്നത്തെ ലോകം വളരെ നിഗൂഢമാണ്.
മനുഷ്യൻ , മനുഷ്യനെ തന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്ന കാലം.
ആത്മാർഥത എന്നത് ഇന്ന് ഉണ്ടോ എന്നറിയില്ല.
സ്വന്തം താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം
കൊടുക്കുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ ആളുകൾ.

ലൈംഗിക താൽപ്പര്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും പ്രണയമായി
തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത എന്തോ ഒരു
വികാരത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പേരാണ് പ്രണയം.

ഒന്ന് പോയാൽ മറ്റൊന്ന് എന്ന് കരുതുന്ന ഈ
സമൂഹത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ
കഴിയണമെന്നില്ല.

അവളുടെ കണ്ണിന്റെ ചലനവും, ഓരോ പുഞ്ചിരിയും
ഇന്നെന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. ഓർമകളിൽ സന്തോഷവും
സമാധാനവും തന്നിരുന്ന അവൾ ഇന്ന് എനിക്ക്
വേദന മാത്രമാണ് നൽകുന്നത്.

അവസാനമായി ഞാൻ അവളെ കണ്ട്
കോളേജിൻറെ അവസാന ദിവസമാണ്.. "നീ എന്നെ
മറക്കണം... ഞാൻ പോവാൻ..." എന്ന് അവൾ
പറഞ്ഞുപോയ ദിവസം.

അവൾ മുംബയിലേക്ക് പോകുകയാണെന്ന വിവരം
ഞാൻ പിന്നീട് ആണ് അറിഞ്ഞത്. ജീവിതാവസാനം.

വരെ കാത്തിരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞത് മറക്കണം എന്നും..

അവൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ, ഞാൻ തന്നെ ആയിരുന്നോ എന്നതിൽ എനിക്ക് സംശയമാണ്.

എൻറെ പ്രണയം ആത്മാർത്ഥമാണെന്നും എനിക്ക് ഒരിക്കലും അവളെ മറക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

അവസാനമായി അവളെ മറക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് എൻറെ ഈ യാത്ര. പക്ഷേ ഓർമ്മകളിലൂടെ ഇന്നും അവൾ എന്നെ പിന്തുടരുകയാണ്... ഞാൻ എങ്ങനെ അവളെ മറക്കും... ഈ ജന്മത്തിൽ അവളെ സ്വന്തമാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല, ദൈവം അവളെ തിരികെ വിളിച്ചില്ലേ... "എന്നെ മറക്കണം ഞാൻ പോവാൻ" എന്ന് പറഞ്ഞു അവൾ പോയപ്പോൾ എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു അത് ഇനിയും തിരികെവരാൻ പറ്റാത്ത അവളുടെ അവസാന യാത്രപറച്ചിൽ ആണെന്ന്.... പിന്നീട് അവൾ യാത്ര ചെയ്ത ആ കാർ അപകടത്തിൽ പെട്ടു എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ എൻറെ മാനസികാവസ്ഥ അത് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല... ഒരുപാട് നല്ല ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ചിട്ട് അവൾ പോയ എൻറെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നശിച്ച ആ ദിവസം, ഞാൻ ഇന്നും ഒരു വിങ്ങലോടെ ഓർക്കുന്നു.

ഒരു പക്ഷേ അന്ന് അവൾ മുമ്പയിലേക്ക് പോയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവൾ എൻറെ കൂടെ ഉണ്ടായേനെ.. എന്നാലും എന്തിനായിരിക്കും അവളെ ദൈവം ഇത്ര പെട്ടെന്ന് തിരികെ

വിളിച്ചത്..ദൈവത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരേ ആദ്യം
വിളിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറയുന്നത് ചിലപ്പോൾ
അവൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽ ഒരാൾ
ആയിരിക്കും.. പക്ഷേ ഇങ്ങനെ ഒരു ദുരന്തത്തിലൂടെ
വേണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിനോട് എനിക്ക് ഇനിയും
ഒരപേക്ഷ മാത്രമേയുള്ളൂ, ഇനിയും ഒരു ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ
അവളെ എന്റെ ജീവിതസഖിയായി നൽകേണമേ
എന്ന്.

അവളെ മറക്കാനുള്ള അവസാന ശ്രമമാണ് ഈ
യാത്ര. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കാര്യം
ബോധ്യമായി.. ഇനിയും എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും
എനിക്ക് അവളെ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ
സാധിക്കുകയില്ല, കാരണം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു
മാലാഖയായിരുന്നു അവൾ....!!!

ThankYou For Reading